

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 96/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Рајачић, адвокат из ..., против туженог "ЂЂ" АД и „ЕЕ“ АД ..., ..., кога заступа пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2282/18 од 21.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог друготуженог "ЕЕ" АД из ..., за одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2282/18 од 21.09.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог "ЕЕ" АД из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2282/18 од 21.09.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2282/18 од 21.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе и потврђена пресуда Основног суда у Руми П1 163/17 од 09.07.2018. године. Том првостепеном пресудом тужени су обавезани да тужиоцима, по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 12.04.2014. године до 31.08.2015. године, солидарно исплате утврђене износе са затезном каматом од 31.03.2018. године до исплате и утврђене износе обрачунате затезне камате. Друготужени "ЕЕ" АД је по истом основу за период од 01.09.2015, године до 31.12.2016. године обавезан да тужиоцима исплати утврђене износе са затезном каматом од 31.03.2018. године до исплате и износе обрачунате камате. Тужени су солидарно обавезани да тужиоцима накнаде трошкове поступка од 239.760,00 динара, а друготужени "ЕЕ" и износ од 201.138,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени "ЕЕ" је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор, довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом Врховног касационог суда у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије друготуженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 02.10.2017. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора за сваког од тужилаца као обичних супарничара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић